

Lužičkih Srba (modro-crveno-bijelo), i pozdravio je braću »Sorabe«, kako ih Poljaci zovu, dok oni sebe nazivaju Serbi, a vjere su katoličke.

Možemo reći za našega Papu: »Apparuit humanitas papae nostri Johannis Pauli!« — Tko bi se kada mogao nadati da će npr. jesti s Papom za istim stolom. A on je s nama jeo za istim stolom, razgovarao kao čovjek s čovjekom, šalio se bez ikakvih kompleksa, kao jedan od nas. To nas je najviše i oduševljavalo. Ne znam tko bi od nas bio mogao izdržati onoliki pastoralni rad, koliko je on izdržao kroz deset dana svoje misionarske turneje po Poljskoj. Posljednji dan, doduše, nije ni on od napora mogao pjevati misu na Blonju, gdje je bilo okupljeno oko 300.000 ljudi, kako piše Osservatore Romano od 11. lipnja o. g., nego je misu recitirao i svoj govor čitao, ne više s onim entuzijazmom kao prvoga dana u Varšavi, ali s jednakom ljubavlju zajedničkog duhovnog Oca svih Poljaka i čitava svijeta.

DJETINJSTVO MOJE...

S a n d r a

Djetinjstvo moje, gdje si?
Gdje su dani kada sam mogla
bezbrižno trčati livadama,
igrati se kada sam htjela,
i maštati o tome kada ću odrasti;
kada nisam imala briga,
kada nisam znala što to znači rat,
i bijeda čovječanstva, i nesreća...?

Tada sam željela što prije postati velika,
a sada žalim što se ne mogu vratiti
u prošlost,
u djetinjstvo.